

Висновки з проведеного дослідження. Таким чином, глобалізаційна реальність домінування англійської мови у світі як мови ведення бізнесу виявляє не тільки її особливості в межах країни, а також деглобалізаційні відмінності її застосування на певних територіях.

Для бізнес середовища це не тільки вагомий іншомовний аспект, але і особливі правила ведення ділових відносин в рамках економічної діяльності. Міжкультурна комунікація моделюється за вказаних особливостей і вимагає відповідного втілення у змістовому наповненні та практичному відпрацюванні у навчальних курсах з мови.

Складник міжкультурна комунікація у курсі для студентів економічних спеціальностей, що не зведений до рамкового опанування англійської мови та культури, поширеної у певній країні, забезпечить розуміння та усвідомлення культурних відмінностей, процесуального перебігу культурних змін та сприятиме формуванню міжкультурної компетентності належного рівні, необхідного для самостійної бізнес діяльності поза межами країни.

Список використаних джерел

1. Rosenthal B. Barriers to Cross-Cultural Business Communication. URL: <https://communispond.com/insights/blog/82/barriers-to-cross-cultural-business-communication/> (дата звернення: 15.03.2021).
2. US Business Culture. URL: <https://www.internations.org/usa-expats/guide/16271-jobs-business/us-business-culture-16263> (дата звернення: 10.03.2020).
3. UK Guide. A Look at British Language, Culture, Customs and Etiquette. URL: <http://www.commisceo-global.com/country-guides/uk-guide> (дата звернення: 15.03.2021).
4. BUSINESS CULTURE IN INDIA. URL: <https://www.ukibc.com/india-guide/how-india/business-culture/> (дата звернення: 15.03.2021).

Микал Т.А.

старший викладач кафедри німецької мови

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК СКЛАДОВА ОСНОВНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ У МІЖКУЛЬТУРНІЙ КОМУНІКАЦІЇ

Економічна діяльність, бізнес без комунікації неможливі. Саме при вивченні іноземної мови ми робимо акцент на комунікацію. Але ключовим було, є і буде не те, що робити в комунікації, а як. І часто не зрозуміло, чому не спрацював прийом або інструмент. А відповідь саме не в змісті, а в формі. Мова йде про емоційний інтелект (EQ), який давно вже належить до основних міжкультурних компетенцій.

Щоб порозумітися, недостатньо говорити однією мовою. Недостатньо розуміти значення слів, які використовують співрозмовники. Багато інформації залишається поза словами: у діях, жестах, міміці, емоціях.

Те, як емоції впливають на спілкування і життя, ретельно досліджують із кінця минулого століття. Уміння дати раду своїм і чужим емоціям — це і є емоційний інтелект. Уперше це поняття було описано наприкінці ХХ століття. Дослідники Джон Мейер та Пітер Селювей, називають чотири напрямки емоційного інтелекту:

- як ми оцінюємо та виражаємо емоції;
- що про них знаємо;
- як ними керуємо;
- та як на їх основі приймаємо рішення.

Перший компонент існує у будь-якій взаємодії. Але неправильна оцінка емоції призводить до неправильної оцінки інформації. Саме розвинений емоційний інтелект рятує від подібних непорозумінь. І не менш важливо — навчитися виражати власні емоції. Це і є одним із виявів емоційного інтелекту.

Друга складова емоційного інтелекту — це знання про емоції. Йдеться не про те, щоби знати їхні назви, типи чи класифікації. Одні й ті самі дії і слова в різних суспільствах або й менших групах можуть викликати абсолютно різні емоції. Це про ширший культурний і суспільний контекст: чи знаємо ми, що саме в нашому середовищі спричиняє певні емоції. Вгадати чи відчуті такі речі неможливо, про них потрібно знати. Таке знання і його застосування на практиці є виявом емоційного інтелекту.

Велику роль відіграє і наша здатність керувати емоціями. Це є третьою складовою емоційного інтелекту. Тут йдеться як про керованість власними емоціями, так і про вплив на емоційний стан співрозмовника.

Скільки часу на це потрібно? Чи легко це зробити?

По-різному. Дослідники стверджують, що чим більше розвинений емоційний інтелект, тим легше людині натиснути на гальма і врегулювати свої емоції. Так само з емоціями інших: чи вміємо ми розвеселити сумного товариша, викликати захват, радість чи роздратування серед співрозмовників? Те, наскільки добре нам це вдається зробити, також є показником розвитку емоційного інтелекту.

Четверта складова емоційного інтелекту стосується поведінки. Нехай у спілкуванні з іншою людиною ми побачили певну емоцію і правильно її визначили. А далі?

Розуміння емоцій має допомогти у найважливішому — вирішити, як поводитись. Емоції — це така ж інформація, як вчинки, слова і жести. Цю інформацію людина використовує, щоб обґрунтувати свої дії. Очевидно, що рішення, як ми будемо діяти наступної миті, приймаються дуже швидко, і жодна людина не складає в голові план «Що я буду робити, якщо мій співрозмовник розлютиться або заплаче», але зчитані емоції відіграють у цьому не останню роль. Вони є інформацією, яку потрібно аналізувати.

Приміром, викладацька робота передбачає постійне спілкування з людьми, а де люди, — там і емоції. Чим більше він розвинений, тим простіше

викладачеві зрозуміти, оцінити і врегулювати свої емоції, зберегти спокій і конструктивний діалог зі студентами.

Від емоційного інтелекту залежить, наскільки людина здатна бути емпатичною, тобто уявляти себе на місці іншого і розуміти, як інший відчувається. Окрім того, ЕІ пов'язаний із тим, наскільки ми схильні співпрацювати в команді. Командні гравці — це здебільшого люди з високим рівнем емоційного інтелекту. Не всі люди з високим емоційним інтелектом люблять працювати в команді, як і не всі серед них задоволені своїм життям. Пояснень для кожного окремо явища є завжди більше, ніж одне. Ще 50 років тому, не кажучи про більш давні часи, неможливо було уявити, щоб слова «емоція» та «інтелект» опинилися поруч в межах одного поняття. У це було так само складно повірити, як і свого часу в те, що Земля обертається навколо Сонця, а не навпаки. Емоції та інтелект протиставлялися одне одному. Вважалося, що емоції заважають приймати «раціональні», «розумні» рішення.

Тільки у другій половині ХХ століття соціальні психологи поглянули на це по-іншому. Вони припустили, що в процесі еволюції емоції допомагали людині пристосуватися до різних середовищ і обставин і були напряму пов'язані із виживанням людини як виду. Запанувала думка, що розум та емоції протиставляти непотрібно, і що останні не перешкоджають людині мислити, а, навпаки, допомагають.

Хороша новина полягає в тому, що емоційний інтелект можна розвивати протягом життя. Він не є сталою ознакою, і немає вікової межі, після якої запізно братися до вдосконалення. Емоції найбільш інтенсивно задіяні тоді, коли ми спілкуємося з іншими. Тому, щоб розвивати емоційний інтелект, треба якомога більше спілкуватися, не уникати розмов, зустрічей і людей.

Прокопчук Л.В.

старший викладач кафедри німецької мови

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

РОЗВИТОК ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ

Анотація. У статті наголошується на важливості послідовного формування та розвитку компетенції в діалогічному мовленні, яке є основним засобом формування іношомовної комунікативної компетенції, необхідної для міжкультурного спілкування.

Ключові слова: комунікативна компетенція, діалогічне мовлення, складники компетентності в діалогічному мовленні, рівень сформованості компетентності в іношомовному діалогічному мовленні, засоби навчання.

Abstract. The article notes the importance of the consistent formation and development of competence in dialogical speech, which is the main means of forming a foreign language communicative competence necessary for intercultural communication.

Key words: communicative competence, dialogical speech, components of competence in dialogic speech, the level of competence formation in foreign language dialogical speech, teaching aids.